

det ærede Medlem, at jeg bad om Ordet, og jeg skal i øvrigt slutte mig til alle de Bestræbelser, der gaa ud paa at faa noget godt og sundt Arbejde ud af, hvad der foreligger i denne Sag, men saa ogsaa noget, som er betryggende til alle Sider, og jeg haaber, at det ærede Medlem, selv om han har en anden Opfattelse end jeg, om hvad der er betryggende, vil indrømme, at der kan være forskellige Meninger om, hvad der er betryggende.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg har fremsat dette Lovforslag i denne Samling, fordi Epidemiloven, som den første ærede Taler (Brockenhus-Schack) bemærkede, jo af sig selv træder ud af Kraft den 1ste April 1893, og jeg er gaaet ud fra, hvad jeg i det mindste hidtil heller ikke er bleven stufet i, at der ikke er noget Menneſte, der mente, det kunde gaa an at lade Epidemiloven dø, uden at der traadte noget andet i Stedet. Derfor har jeg altſaa fremsat Forslaget allerede i denne Samling, for at der kunde være tilstrækkelig Tid til at bringe det til Ende inden 1ste April 1893. Det hørte jo til Mulighederne, at det ikke lod sig bringe til Ende i en enkelt Samling, og derfor vilde jeg ikke have Ansvaret for, at man mulig skulde staa der 1ste April 1893 uden at have opnaaet nogen Revision af Epidemiloven. Smidlertid følger det af sig selv, at jeg for mit Vedkommende tror, at det vilde være rigtigst om muligt at bringe Lovforslaget til Ende i denne Samling, og det af den Grund, at det indeholder flere Bestemmelser, som jeg tror, at alle, ogsaa dette Ting's Flertal, vilde være enige om at betragte som Forbedringer i Sammenligning med den nu-gældende Epidemilov. Flere af disse ere allerede blevne nævnte af de ærede fore-gaaende Talere. Det er for største Delen Ændringer i Epidemiloven, som ligesom ere tilraadede af Erfaringen, saaledes i § 1 en Bestemmelse om, at Sundhedskommissionerne kunne dele Omraadet i mindre Arefe, som fordeles mellem de af Amdsraadet valgte Medlemmer, og at det kan overdrages enkelte Medlemmer at sætte visse særlig vedtagne Foranstaltninger i Værk uden at konferere med Sundhedskommissionen i sin Helhed. Det er en Bempelse, som det, skønt det maatte kunde være tvivlsomt, om det ikke allerede ligger i Ordene i den nu-gældende Epidemilov, ligesom har været nødvendigt at sanktionere, fordi de praktiske

Ulemper ved den hoqstabelige Efterkommelse af Loven paa dette Punkt vare saa overvejende. Det er altſaa ligesom et Tryk, om man saa vil, fra de lokale Myndigheders Side, fra Kommunernes Side, som har foranlediget mig til at gøre dette Forslag. — Dernæst er der en anden Forandring, og det er den, at medens der i den nu-gældende Epidemilov kun er overladt Politimesteren i Forbindelse med Stads- og Distriktslægen Myndighed til at træffe fore-løbige Forholdsregler ved de i § 2, 1ste Stykke, omtalte Sygdomme, det vil altſaa sige de egentlige pestagtige Sygdomme, er det her foreslaaet, at de overhovedet skulde have denne Myndighed ved alle de i § 2 omtalte Sygdomme. Det er et Punkt, og det er maatte kan jeg sige, det Punkt, hvor man allermost fra Vægestandens Side har beslaget sig over den nugældende Epidemilov. Man har gjort gældende, at den ikke admmitterede, ikke tilstedede at handle med tilstrækkelig Hurtighed, og at det kom saa overordentlig meget an paa, naar man vilde hemme smitsomme Sygdommes Udbredelse, at gribe ind straks, at en enkelt Dag, der gik tabt, kunde have den mest skæbne-svangre Betydning. Derfor har jeg under Trykket, om jeg maa udtrykke mig saa, af disse saa stærkt fremkomne Meningsud-talelser alle Begre, hvor den Sag har været drøftet af saghyndige, tilladt mig at gøre det Forslag, som nu indeholdes i 4de Stykke af § 2. — Dernæst er der foregaaet en Forandring, som ligeledes blev paapeget, at det ikke altid skulde være nødvendigt, at Spørgs-maalet om, at en Epidemi skulde tages under offentlig Behandling, skulde gaa ind til Justitsministeriet. Efter den nugældende Epidemilov er det nemlig Reglen, at dette Spørgsmaal altid skulde forelægges Justitsministeriet, og Grunden dertil var jo, at Statskassen bidrager betydeligt til Epidemi-udgifterne, og at som Følge deraf en Re-præsentant for Statskassen i Modsetning til Kommunerne skulde have Lejlighed til at tale med herom. Smidlertid er det jo ind-lysende, at denne Nødvendighed af at ind-stille Sagen til Justitsministeren forhaler Afgørelsen noget, skønt man jo har bestræbt sig for at være saa hurtig som mulig og ofte har afgjort Sagen ved Telegram. Derfor har jeg altſaa foreslaaet nu, at Over-sundhedskommissionen selv kunde tage Bestemmelse om, at Epidemien skulde tages under offentlig Behandling, og at Statens Interesse var tilstrækkelig varetaget derved, at der nu er givet Amtmanden, eller i Køben-